



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Petri Danielis Huetii Demonstratio Evangelica

Huet, Pierre Daniel

Parisiis, 1679

II. Probatur ejus γνησιότης & antiquitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-16260

II. Sed & sequentibus proxime sæculis cognitus hic Liber & usurpatus est. Nam pronuntiati istius è primo capite : *Generatio præterit, & generatio advenit*, germanum illud est Sirachidæ : *Generatio alia finitur, & alia nascitur*. Sententia hæc Ecclesiastis : *Non est enim homo justus in terra, qui faciat bonum & non peccet*, Salomoni tribuitur in libro Regum. Multa ex eodem libro Ecclesiastis ad Ethnicos manasse à Grotio observatum est. Nam Sirachida antiquior Homerus cum dixit : *οὐδὲ γὰρ δύο ἴπποι μίσηται*, Duo simul cunctes, annon replexisse videtur ad illud Ecclesiastis : *Melius est ergo duos esse quam unum?* Theognis cum dixit :

*ἀρχὴν μὲν μὴ φεύγει θεογονίαν ἀέριστον,
φύστα δ' ὄππος ὄκιστα πύλας αἰδάο πρῶτον.*
Optimum hominibus omnino non nasci,

Natum vero quam citissime portas Orci penetrare.

referre eum voluisse dicas hæc Ecclesiastis : *Et laudari magis mortuos quam viventes*, & feliciorum utroque judicari qui necdum natus est : atque item ista : *Melior est dies mortis die natiuitatis* : quod effatum Euripides quoque usurpavit. Qui cum scriberet :

*ὦ λαμπρὸς ἀστὴρ, ἠὲ βλαστὸν ἄγρον φάος
ὡς ἠδὲ λαμπρὸν*

*O lucidum æsthera ! dici purum lumen
Cernere quam suave est!*

& rursum : *ἠδὲ γὰρ τὸ φῶς θάλασσαν*, Suave enim est lucem cernere : nonne ipsis fere verbis rependit illud Ecclesiastis : *Dulce lumen, & delectabile est videre Solem?* Horatianum denique istud :

*Quid sit futurum cras, fuge querere ; &
Quem fors dierum cunque dabit, lucro
Appone :*

Horat. Carm.
libr. 1. Od. 9.

& rursum hoc :

*Tu ne quaeseris scire, nefas, quem mihi, quem tibi
Finem Dii dederint, Leuconoe ;*

Horat. Carm.
libr. 1. Od. 11.
Ecccl. 7. 1.

numquid ex hoc expressum dicas : *Quid necesse est homini majora se querere, cum ignoret quid conducatur sibi in vita sua, numero dierum peregrinationis sua, & tempore quod velut umbra præterit? aut quis ei poterit indicare quid post eum futurum sub Sole sit?* Tum ad istud etiam capitis sequentis : *Laudari igitur letitiam, quod non esset homini bonum sub Sole, nisi quod comederet, & biberet, atque gauderet, & hoc solum secum auferret de labore suo in diebus vite sua, quos dedit ei Deus sub Sole ; allusisse videtur eadem Ode Horatius :*

*Sapias, vina liques, & spatio brevi
Spem longam respices : dum loquimur, fugerit invida
Ætas : carpe diem, quam minimum credula postero.*

Quibus & ista ejusdem consonant :

*Ille potens sui,
Letusque deget, cui licet in diem
Dixisse, vixi ; cras vel atra
Nube polum pater occupato,
Vel Sole puro.*

Horat. Carm.
libr. 3. Od. 19.

III. At gravissimis argumentis Libri hujus oppugnatur dignitas & *γνησιότης*, quorum validissimum cuditur ex allatis proxime verbis, quibus ad vitam belluarum ritu transigendam incitantur homines, & ad fruendas voluptates, quæ ex gustu, aliisque corporeis sensibus percipiuntur : quasi sit unicus ille vitæ fructus, neque aliud laborum suorum ac virtutis præmium homo sperare possit. Quod non semel hoc Libro iteratum reperias. Sed & hæc graviora : *Idcirco unus interitus est hominis & jumentorum, & equa est utriusque conditio : sicut moritur homo, sic & illa moriuntur : similiter spirant omnia, & nihil habet homo jumento amplius. Cuncta subjacent vanitati, & omnia pergunt ad unum locum : de terra facta sunt, & in terram pariter revertuntur. Quis novit si spiritus filiorum Adam ascendat sursum ; & si spiritus jumentorum descendat deorsum? Et deprehendi nihil esse melius quam letari hominem in opere suo, & hanc esse partem illius. Quis enim eum adducet, ut post se futura cognoscat? Similia sunt isthæc : *Viventes enim sciunt se esse mortuos ; mortui vero nihil noverunt amplius, nec habent ultra mercedem, quia oblivioni tradita est memoria eorum : & ista quoque : Quodcunque facere potest manus tua, instantè operare ; quia nec opus, nec ratio, nec sapientia, nec scientia erant apud Inferos, quo tu properas. Quæ sunt ejusmodi, ut præci Ebræorum Rabbini non tantum in Thalmudico libro *בבב* capite tertio, ausi sint dicere Ecclesiasten manus contaminare, sed de eo etiam repudiando penitus & abjiciendo aliquando deliberaverint ; quemadmodum est**